

Parochie	1
In de pen	6
Spiritualiteit	8
Klapstoel	9
Samenleving	10
Kerk	12
Varia	13
Dossier	14
Buitenland	16
Cultuur	17
Het verlangen	18
Film	19
Op·tocht	20
Mensen	21
Bisdome	22
Podium	24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdome.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdome Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdome.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomeplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Toekomst in een eindtijd

„De voorspelling van de Maya's dat op 21 december de wereld vergaat, leverde al aardig wat gespreksstof op (zie ons dossier op bladzijde 14 en 15). Zelfs paus Benedictus XVI achtte het nodig te waarschuwen voor lichtgelovigheid en waarzeggerij. Uiteraard zijn zulke voorspellingen niet nieuw, ze zijn van alle tijden. In onze tijd droegen het jaartal 2000, de dreiging van atoomwapens, enkele grote natuurrampen en de manier waarop kunst en cultuur gretig op ondergangsprefetieën inspelen, daartoe bij. Desondanks draait de wereld vrolijk door. We hebben het druk, druk, druk en schikken ons naar wat de samenleving ons opdringt. Wie heeft ooit al eens iemand ontmoet die radicaal voor een ander leven koos omdat hij vond dat, gelet op het nakende einde van de wereld, presteren en verdienen zinloos was?

Ook in Jezus' tijd was de apocalyptiek, het geheel van gedachten en voorstellingen over het einde van de wereld, actueel. Hoewel het jodendom indertijd lang geen dogmatische eenheid vormde, leefden velen in de apocalyptische verwachting van een komende Messias en het Rijk Gods. Jezus refereerde daar vaak aan, waardoor Hij de betekenis van de bestaande orde en instellingen meteen sterk relativeerde. Voor Albert Schweitzer, de protestantse theoloog, arts en Nobelprijswinnaar voor de Vrede, waren de zaligspreekingen en de leefregels die Jezus ons in de Bergrede meegaf (Lucas 6, 17-49), zonder meer een oproep om, zoals Hij, alle wereldse belangen op te geven en te leven in de verwachting van het Rijk Gods.

Leven in een eindtijd kan dan ook onvermoede kansen en mogelijkheden bieden om over ons leven te reflecteren en ons geloof uit te zuiveren. Als het einde van de wereld nabij is, waarom dan nog ruzie maken en/of ons door triviale bekommernissen laten leiden? Kunnen we ons niet beter met onze medemens verzoenen en barmhartig zijn? Voor christenen die in de opstanding geloven, kan zo'n eindtijdgevoel het geloof alleen sterker maken als ze, los van

maatschappelijke belangen, een persoonlijke vertrouwensband met God nastreven. Een eindtijd heeft dan veeleer te maken met vernieuwing en bevrijding, dan met schrik voor een naderende catastrofe. „Je kunt op geen beter moment zijn geboren dan in deze tijd, uitgerekend nu we alles hebben verloren”, schreef de in 1943 overleden mystica Simone Weil tijdens de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog.

Sommigen zullen opwerpen dat leven in een eindtijd alleen zinvol is voor christenen die in een wederopstanding en een hemel geloven. De werkelijkheid leert dat alle mensen, of ze nu geloven of niet, een gelukkig en goed leven willen. 'Goed' moet hier ook worden begrepen in de betekenis van 'goed zijn' voor elkaar. Waarom hebben stervenden er anders zoveel voor over om zich met hun naaste te verzoenen zodat ze in rust en vrede afscheid kunnen nemen?

In zijn boek *The Road* (De weg) vertelt de Amerikaanse auteur Cormac McCarthy het verhaal van een man die met zijn zoon een desolaat landschap doorkruist, bedekt met de as van een vergane wereld. Ze proberen met alle middelen te overleven en klampen zich vast aan wat er van het dunne laagje beschaving en menselijkheid overblijft. Telkens als de vader geweld moet gebruiken, vraagt de jongen: „Zijn we nog wel goeie mensen?” Zijn vader – de waarschuwing van de Duitse filosoof Nietzsche indachtig dat wie tegen monsters vecht, er zich moet voor hoeden zelf geen monster te worden – tracht hem gerust te stellen.

Zijn we nog wel goeie mensen? Met die cruciale vraag worden we allemaal ooit geconfronteerd, maar ze dringt zich in tijden van rampen, oorlogen en vernietiging publiekelijk op. Zolang we ons die vraag stellen, is er hoop en toekomst, ook in een eindtijd. Al de rest is verstrooiing en amusement. Een doemscenario zoals dat van de Maya's is dan niet meer dan een soort futuristische rampenfilm waarnaar we bij wijze van ontspanning kijken.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Persoonlijke interpretaties

KERK & leven, 24 OKTOBER 2012

Drie lezersbrieven in uw blad van 24 oktober (*Bedenklijk, Tweeslachtig* en *Kardinaal Martini*) zijn in hetzelfde bedje ziek. Ze geven de voorkeur aan een persoonlijke interpretatie van het Nieuwe Testament en wijzen het leergezag van de Kerk af. Een van de brieven stelt ons zelfs voor de keuze: ofwel volg je Christus die naar God leidt, ofwel heul je mee met Rome.

Die brieven gaan voorbij aan elementaire feiten, namelijk dat het leergezag in Rome wel degelijk de Kerk van Christus is en geleid wordt door de heilige Geest, alsook dat het Nieuwe Testament de schriftelijke neerslag is van de prediking van de jonge Kerk en dat de interpretatie ervan dus enkel toekomt aan het leergezag en niet aan een gelovige of theoloog. Dat is ook de reden waarom Benedictus XVI nadrukkelijk heeft gezegd dat niemand het eens hoeft te zijn met zijn boeken over Jezus, die persoonlijke meditatie zijn.

De opvatting van de briefschrijvers, namelijk dat het Nieuwe Testament en Rome met elkaar in strijd zijn en dat iedereen zijn eigen interpretatie van de Schrift mag hebben, is typisch protestants en we weten allemaal waartoe dat heeft geleid: tot duizenden Kerken met evenveel theologieën, die niet alleen elkaar, maar dikwijls ook zichzelf tegenspreken. Ten slotte valt me op dat zulke persoonlijke

interpretaties vaak worden gereduceerd tot wat de auteurs graag horen.

Marcel STROOBANTS, Brugge

Collaboratie

KERK & leven, 17 OKTOBER 2012

Zijn bijdragen als *Collaboratie was ideologisch* echt nodig in uw blad? Ik heb eerder het gevoel dat vele lezers erdoor gekwetst raakten. Kan een vrouw van 28 precies aanvoelen wat in die tijd heeft gespeeld? Kan zij inschatten wat het voor studenten op de colleges betekende door priesters te worden aangespoord om tegen het communisme te gaan vechten?

U schrijft dat „zij vertrokken vanuit hun verlangen naar de Nieuwe Orde”. Ik kan u verzekeren dat dit niet zo was. Wat u brengt, is geen neutrale berichtgeving, eerder reclame om dat boek te doen verkopen. Zulke gevoelige materie laat je in een christelijk blad beter achterwege.

René CLIJSTERS, via e-mail

Euthanasie en psychiatrie

KERK & leven, 24 OKTOBER 2012

Ik las met argusogen uw dossier *Geen alternatief voor euthanasie in psychiatrie?* Als je in je naaste kring wordt geconfronteerd met iemand die psychisch ziek is, ben je sowieso al gevoelig voor zulke thema's.

Mijn tweelingzus is vorig jaar gestorven na haar derde wanhoopspoging. Achttien maanden later blijft het mijn diepste pijn

dat zij in haar laatste weken op een gesloten psychiatrische afdeling verbleef en dat wij niets konden doen voor haar innerlijke rust.

Als de maatschappij eerlijk is, beseft ze dat er nog veel te doen valt vooraleer we op het vlak van palliatieve zorg voor psychisch zieken zo ver staan als bij iemand die kanker heeft en weet dat zijn einde nabij is. Let wel, dit is geen afweging van wat meer of minder erg is: kanker of psychisch ziek zijn.

Iemand die zo psychisch ziek is dat hij tot drie keer toe uit het leven probeert te stappen, verdient evenwel beter. Het ergste voor mij is dat ik mijn tweelingzus niet in zachtheid kon laten gaan, dat er zoveel lijden aan vooraf is gegaan. Daardoor werd ze afgesloten van waar ze zo naar hunkerde: warmte en begrip.

Anja WILLAERT, Zedelgem

Preiboerderij

KERK & leven, 7 NOVEMBER 2012

Graag een reactie op het artikel *Gastvrije preiboerderij*. Onlangs kwam in de lessen godsdienst het woord 'barmhartigheid' aan bod en toen ik uw artikel las, was mijn bewondering voor zorgboerderijen zeer groot. De mensen die er werken met psychische of mentale problemen bouwen op die manier meer zelfvertrouwen op dan wanneer ze niets om handen hebben. Bovendien geven de zorgboerderijen hun het gevoel dat ze meetellen. Ik heb dan ook alle respect voor de mensen die

zich dagelijks voor hen inzetten. Tot slot wens ik de familie De Neef-Moens van harte proficiat met de titel van Zorgboerzin 2012.

L. LINTHOUT, BRAKEL

Ford Genk

KERK & leven, 7 NOVEMBER 2012

Te midden van een verhit klimaat schrijft u in uw column over Ford Genk, *Elke bedrijfsluiting is een menselijk drama*, ongepast: „beloften van topman niet nagekomen”, „verraden door de top”, „weinig respect”, „eenzijdig opzegen sociaal akkoord”.

Ook de woorden „directie en aandeelhouders, concurrentiestrijd, maximale winst, vrije-markteconomie, consumentengedrag” zijn niet christelijk, maar materialistisch en agressief.

Mij lijkt het een drama van aftakeling van bedrijf versus Kerk.

Werner VYNCKE, Leuven

Hervorming liturgie

KERK & leven, 7 NOVEMBER 2012

Men hoeft geen onvoorwaardelijke voorstander te zijn van de oude misliturgie om vast te stellen dat de vernieuwing dringend moet worden bijgesteld. Waarom zou de eucharistische dienst bijvoorbeeld soms niet met de rug naar de gelovigen – wat weliswaar een misleidende uitdrukking is – kunnen worden gevierd? Waarom soms geen missen geheel in het Latijn? En waarom niet opnieuw kniestoelen?

Jean-Jacques DECLERCQ, Aalter